

HTJELA BIH...

S. M a r i j a od Presvetog Srca

Htjela bih biti prozirna kao svjetlost,
da samo čistim zrakama
dodirivam Tvoj lik.

Htjela bih biti kao rosa
što jutrom zablista na cvijetu
kada je obasjaju prve sunčane zrake,
da mogu umiti Tvoje vjeđe
i sjati u Tvojim očima.

Htjela bih biti sva od snova,
da Te mogu uzdignuti
iznad zvijezda
i dovesti Vječnoj Ljepoti.

I šutim ...
I čežnju pretvaram u molitvu,
po kojoj Te
u sebi obuhvaćam.

RUKE RIJEČI NEMAJU...

M i l a n K a l a j ž i ć

Ruke riječi nemaju da pričaju o tebi,
oči nemaju snage ...
i nećeš otkriti moje male slutnje;
i sitne radosti moje bit će tajna.

Kao što rijeka pokazuje svoj vir —
i ja ću biti vir našega života.
A sretnoš li katkad dječaka
lica puna bora poput moga,
sjeti se da su to — naše uspomene.

* * *

Htio bih moliti
ovim malim sitnim pokretima prstiju,
okretati krunicu života,
koju nikada nisam izmolio ...
Htio bih moliti tebe:
ne da uslišaš molitve moje,
nego samo da ih čuješ.